

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/54/2023
Identifikačné číslo spisu:	8119211916
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8119211916.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej, členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v spore žalobcu: Roľnícke družstvo "Jakubovany", so sídlom Jakubovany 189, Sabinov, IČO: 36 470 201, právne zastúpeného JUDr. Rastislavom Lenartom, advokátom so sídlom Pollova 32, Košice, proti žalovanému: Pavol Gallovič, narodený X. P. XXXX, trvale bytom Z., IČO: 37 880 284, právne zastúpenému JUDr. Marekom Sahuľom, advokátom so sídlom Hlavná 111, Prešov, o návrhu na obnovu konania vedeného pod sp. zn. 24Cb/294/2018 a o návrhu na odklad vykonateľnosti, v konaní o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. novembra 2022 č. k. 5Cob/42/2022-186 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Prešove z 12. októbra 2023 č. k. 5Cob/42/2022-220, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 10. novembra 2022 č. k. 5Cob/42/2022-186 (ďalej ako „napadnutý rozsudok“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov z 13. apríla 2022 č. k. 22Cb/59/2019-154 (ďalej ako „rozsudok súdu prvej inštancie“), ktorým súd prvej inštancie vo výroku I. návrh žalobcu (v pôvodnom konaní žalovaný) na prerušenie konania zamietol, vo výroku II. návrh na obnovu konania zamietol, vo výroku III. návrh na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu zamietol a vo výroku IV. priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd v ďalšom výroku napadnutého rozsudku zamietol návrh žalobcu na prerušenie odvolacieho konania. Súčasne odvolací súd stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku na potvrdenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie k odvolacím námietkam žalobcu uviedol, že akceptuje tvrdenie žalobcu, že v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie nie je žalovaný označený IČO-m, avšak takéto pochybenie súdu prvej inštancie nie je dôvodom pre zrušenie tohto rozsudku. Ako irelevantnú pre posúdenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie vyhodnotil odvolací súd okolnosť,

že Okresný súd Banská Bystrica vydal súdnej exekútorke JUDr. Márii Hlaváčovej poverenie na vykonanie exekúcie nasledujúci deň po vyhlásení napadnutého rozsudku. Odvolací súd ďalej uviedol, že súd prvej inštancie sa vyčerpávajúco zaoberal všetkými žalobcom uvádzanými dôvodmi, ktoré podľa jeho názoru mali smerovať k obnove konania. Z tohto pohľadu odvolací súd konštatoval, že v týchto ohľadoch sa plne stotožňuje s právnym hodnotením súdu prvej inštancie a považoval by sa nadbytočne formálne toto odôvodnenie súdu prvej inštancie

iba kopírujúco replikovať. Za zásadnú odvolací súd považoval skutočnosť, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v žiadnom prípade nemôže slúžiť ako prostriedok nápravy procesných pochybení strany sporu spočívajúcich v zmeškaní zákonnej lehoty

na podanie opravného prostriedku, v danom prípade zmeškanie podania odporu v zákonnej lehote. Z rovnakého dôvodu sa súd prvej inštancie nemusel zaoberať ani okolnosťami doručenia platobného rozkazu Okresného súdu Prešov zo 16. mája 2019 č. k. 24Cb/294/2018-15.

Za týchto okolností odvolací súd rozhodol o návrhu žalobcu na prerušenie konania obsiahnutom v odvolaní tak, že tento návrh zamietol.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorým dovolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania dovolateľ odôvodnil § 420 písm. b) a písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a zároveň aj § 421 ods. 1 písm. a) a písm. c) CSP.

4. Dovolateľ opísal skutkový stav veci, zopakoval priebeh sporu a závery vo veci konajúcich súdov. V rámci dovolacej argumentácie dovolateľ namietal nesprávne označenie žalovaného v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie, pretože pred vydaním tohto rozsudku súdu prvej inštancie bola podaním zo 17. marca 2022 vykonaná úprava označenia strán sporu v konaní o povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prešov

pod sp. zn. 24Cb/294/2019 a to tak, že nové označenie strán sporu je - žalobca:

Roľnícke družstvo „Jakubovany“, so sídlom Jakubovany 189, Jakubovany, IČO: 36 470 201, právne zastúpeného JUDr. Rastislavom Lenartom, advokátom so sídlom Pollova 32, Košice, proti žalovanému: Pavol Gallovič SHR, trvale bytom Z., právne zastúpenému JUDr. Marekom Sahuľom, advokátom so sídlom Hlavná 111, Prešov.

Dovolateľ namietal zmätočnosť označenia žalovaného v záhlaví napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, keďže podľa jeho tvrdení označenie žalovaného tak ako je identifikované v záhlaví napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa v spise nenachádza.

Žalobca nenavrhol, aby súd konal proti žalovanému ako proti fyzickej osobe označenej

iba dátumom narodenia a preto považuje celý rozsudok súdu prvej inštancie za absolútne nepreskúmateľný. Žalobca nenavrhol označenie žalovaného ani tak, ako je uvedené v záhlaví napadnutého rozsudku odvolacieho súdu a preto považuje celý rozsudok odvolacieho súdu

za absolútne nepreskúmateľný. Ďalej žalobca s poukazom na § 420 písm. b) CSP uviedol otázku „či žalovaný, ktorý vystupoval v konaní mal / nemal procesnú subjektivitu a kto vlastne v konaní na strane žalobcu vystupoval FO alebo PO?“ Podľa názoru žalobcu

je nepreskúmateľnosť rozsudku odvolacieho súdu spôsobená aj tým, že odvolací súd neuviedol, ktorý výrok rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

Nepreskúmateľnosť videl dovolateľ aj v nedostatočnom vysporiadaní sa s odvolacími dôvodmi a námietkami.

5. Žalobca zároveň navrhol odložiť vykonateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie a napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, ktorý návrh odôvodnil skutočnosťou, že proti žalobcovi prebieha exekučné

konanie na základe exekučného titulu vydaného Okresným súdom Prešov 16. mája 2019 č. k. 24Cb/294/2018-15 o zaplatenie 15 343,05 eura s príslušenstvom, kde žalobca je povinným a oprávnený je žalovaný a návrh na obnovu konania sa týkal práve konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 24Cb/294/2018.

6. K dovolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal včas žalobca, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený advokátom (resp. advokátskou kanceláriou) v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu je potrebné odmietnuť. V nasledujúcich bodoch dovolací súd uvádza stručné odôvodnenie svojho rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP):

8. Dôvodiac prípustnosťou dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, dovolateľ namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, ktorá mala byť spôsobená tým, že odvolací súd neuviedol, ktoré výroky rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Ďalej dovolateľ namietal nedostatočné vysporiadanie sa s odvolacími dôvodmi a námietkami. Dovolateľ tvrdí zmatečnosť označenia žalovaného v záhlaví napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

9. Námietku nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu z dôvodu, že odvolací súd neuviedol, ktorý výrok rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, považuje dovolací súd za neopodstatnenú, keďže odvolací súd vo výroku II. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie z čoho podľa názoru dovolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd vo výroku II. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie (v celosti) vo všetkých štyroch napadnutých výrokoch. Ak by odvolací súd mal v úmysle potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie len v časti niektorého jeho výroku, uviedol by to v jeho rozhodnutí.

10. Dovolateľ vytýka nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ďalej z dôvodu nevysporiadania sa s odvolacími dôvodmi a námietkami žalobcu.

11. Najvyšší súd k tejto námietke uvádza, že dovolateľ nekonkretizoval odvolacie dôvody a námietky, s ktorými sa podľa jeho názoru odvolací súd nevysporiadal, iba vyjadril svoj názor o nedostatočnom odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu. Najvyšší súd zdôrazňuje, že dovolateľ v odvolaní len uviedol zákonné ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g), h) CSP, v zmysle ktorých napáda rozsudok odvolacieho súdu, avšak jednotlivé odvolacie dôvody a námietky neodôvodnil a bližšie nekonkretizoval. Preto napriek uvedeniu stručných dôvodov rozsudku odvolacieho súdu, najvyšší súd považuje odôvodnenie napadnutého rozsudku v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie za akceptovateľné a ústavne udržateľné.

12. V súvislosti s námietkou dovolateľa o nepreskúmateľnosti rozsudku odvolacieho súdu dovolací súd uvádza, že podľa judikatúry ústavného súdu riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (I. ÚS 243/07). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej

v odôvodnení koherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08).

13. V súdnej veci odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP, keď mal za to, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vec správne právne posúdil.

Odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia má náležitosti v zmysle § 393 CSP.

Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku

iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, IV. ÚS 324/2011) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať

v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania (strán sporu) vrátane ich dôvodov a námietok. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením

sa s predloženými listinami a vyjadreniami žalobcu ako aj žalovaného, pripojením spisu vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 24Cb/294/2018 a oboznámením ostatného spisového materiálu a zistil skutkový stav, ktorý posúdil uvedením príslušných zákonných ustanovení. Z rozhodnutia odvolacieho súdu sú zrejme úvahy, ktoré ho viedli k potvrdeniu záveru súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na obnovu konania. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie sa vyčerpávajúco zaoberal všetkými žalobcom uvádzanými dôvodmi, ktoré podľa jeho názoru mali smerovať k obnove konania. Odvolací súd uviedol, že sa plne stotožňuje s právnym hodnotením súdu prvej inštancie a považoval by za nadbytočne formálne toto odôvodnenie súdu prvej inštancie iba kopírujúco replikovať. Za zásadnú odvolací súd považoval skutočnosť, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v žiadnom prípade nemôže slúžiť ako prostriedok nápravy procesných pochybení strany sporu spočívajúcich v zmeškaní zákonnej lehoty na podanie opravného prostriedku, v danom prípade zmeškanie podania odporu v zákonnej lehote. Z rovnakého dôvodu sa súd prvej inštancie nemusel zaoberať ani okolnosťami doručenia platobného rozkazu Okresného súdu Prešov

zo 16. mája 2019 č. k. 24Cb/294/2018-15. Následne odvolací súd uviedol, že za týchto okolností rozhodol o návrhu žalobcu na prerušenie konania obsiahnutom v odvolaní tak,

že tento návrh zamietol. Dovolať súd je toho názoru, že odvolací súd zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k prijatému rozhodnutiu; jeho postup, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím súdu prvej inštancie nemožno považovať za nepreskúmateľný. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí pritom jeden celok

a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich jednotu.

14. Najvyšší súd považuje za potrebné vyjadriť sa k odvolacej námietke doručovania platobného rozkazu a s tým súvisiacej námietky nadobudnutia právoplatnosti platobného rozkazu, keďže podľa dovolateľa sa s predmetnými námietkami odvolací súd nezaoberal dostatočne.

15. Podľa § 266 ods. 1 CSP, platobný rozkaz spolu so žalobou súd doručuje žalovanému do vlastných rúk.

16. Najvyšší súd poukazuje na bod 10. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom sa uvádza, že platobný rozkaz bol žalobcovi (Roľnícke družstvo „Jakubovany“ pôvodne žalovaný) doručený dňa 7. júna 2019 do vlastných rúk. Doručenie platobného rozkazu žalovanému vyplýva z listiny žurnalizovanej na č. l. 16 v spisovom materiáli vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 24Cb/294/2018. V zmysle uvedeného najvyšší súd konštatuje, že

platobný rozkaz bol žalobcovi (pôvodne žalovanému) doručený účinne a riadne. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a účinnosť dňa 25. júna 2019 a z toho vychádzal i odvolací súd.

17. Podľa § 397 CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

18. Podľa § 398 CSP, žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

19. Z citovaných ustanovení vyplýva, že žaloba na obnovu konania je s poukazom na § 397 a 398 CSP prípustná len proti právoplatnému rozhodnutiu.

20. Žalobca sám v žalobe na obnovu konania uvádza, že sa domáha obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 24Cb/294/2018. Konanie sa skončilo vydaním platobného rozkazu Okresného súdu Prešov dňa 16. mája 2019 č. k. 24Cb/294/2018-15, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25. júna 2019 a vydaním uznesenia Okresného súdu Prešov dňa 13. decembra 2019 č. k. 24Cb/294/2018-23, ktorým súd odpor odmietol a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9. januára 2020.

21. Námetka ne/nadobudnutia právoplatnosti platobného rozkazu je preto nelogická, keďže žaloba na obnovu konania je prípustná len proti platobnému rozkazu, ktorý nadobudol právoplatnosť. V prípade neexistencie právoplatnosti rozhodnutia (platobného rozkazu Okresného súdu Prešov), by žaloba na obnovu konania bola neprípustná, dôsledkom čoho je tiež jej zamietnutie.

22. K ďalšej námietke dovolateľa týkajúcej sa nesprávneho označenia žalovaného (v pôvodnom konaní žalobcu) najvyšší súd uvádza, že podľa § 12b ods. 2 zákona č. 105/1990 Zb. o súkromnom podnikaní občanov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súkromnom podnikaní občanov“), je v evidencii podľa odseku 1 uvedené meno a priezvisko samostatne hospodáriaceho roľníka, miesto jeho trvalého bydliska, rodné číslo, prípadne údaje o osobitnom oprávnení alebo povolení, pokiaľ sa na určitý druh činnosti podľa osobitných predpisov vyžadujú a deň zápisu do evidencie.

23. Dovolací súd uvádza, že z uvedenej právnej úpravy je zrejmé, že v evidencii vedenej obcou sa vo vzťahu k samostatne hospodáriacemu roľníkovi (na účely jeho identifikácie) neeviduje údaj o jeho sídle, ale len údaj o mieste jeho trvalého bydliska. Nebolo preto správne označenie žalovaného v záhlaví napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, ktoré uvádza údaj o sídle žalovaného. Zároveň adresa sídla „082 56 Hanigovce“ nevyplývala zo súdneho spisu a ani z údajov o trvalom bydlisku žalovaného

dostupných v Registri obyvateľov.

Uvedená adresa bola preto zrejme nesprávna. V záhlaví napadnutého rozsudku odvolacieho súdu súčasne chýbal údaj o dátume narodenia žalovaného ako údaj jednoznačne identifikujúci fyzickú osobu, ktorý žalobca uviedol v žalobe na účely identifikácie žalovaného, pričom údaj o dátume narodenia žalovaného bol obsiahnutý aj v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie.

24. Podľa § 224 CSP súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zjavné nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

25. Z dôvodu námietky žalobcu, formálnu nesprávnosť spočívajúcu v označení žalovaného v záhlaví napadnutého rozsudku odvolacieho súdu bolo možné odstrániť opravným uznesením. Preto najvyšší súd Slovenskej republiky prípisom z 27. júla 2023 vrátil súdny spis

ako predčasne predložený sudu prvej inštancie za účelom opravy označenia žalovaného v záhlaví rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. novembra 2022 č. k. 5Cob/42/2022-186. Krajský súd v Prešove vydal opravné uznesenie 12. októbra 2023 č. k. 5Cob/42/2022-220, ktorým opravil označenie žalovaného v záhlaví rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. novembra 2022 č. k. 5Cob/42/2022-186 tak, že označenie žalovaného správne znie:

Pavol Gallovič, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z.IČO: 37 880 284. Opravné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. novembra 2023.

26. Podľa názoru najvyššieho súdu označenie žalovaného v záhlaví napadnutého rozsudku odvolacieho súdu predstavovalo zrejmu nesprávnosť, avšak nespôsobovalo pochybnosť o tom, s akým subjektom sa na strane žalovaného konalo, naviac vada nesprávneho označenia žalovaného bola odstránená opravným uznesením.

27. K námietke nesprávneho označenia žalovaného v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom nebol identifikovaný IČO-m ale iba dátumom narodenia, dovolací súd uvádza,

že podľa § 220 ods. 1 CSP v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávaneho sporu, výrok, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania, o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva a o náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti exekúcie a deň a miesto vyhlásenia.

28. Podľa § 133 ods. 1 CSP, fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom.

29. Žalovaný ako samostatne hospodáriaci roľník predstavuje formu podnikania fyzických osôb, ktorý vykonáva poľnohospodársku výrobu vo vlastnom mene, na vlastný účet a na vlastnú zodpovednosť a jeho činnosť je upravená v § 12a ods. 1 zákona o súkromnom podnikaní občanov.

30. V bode 22 citované ustanovenie § 12b ods. 2 zákon o súkromnom podnikaní občanov, predpisuje údaje na účely identifikácie samostatne hospodáriaceho roľníka, ktoré sú evidované v evidencii. Z uvedenej právnej úpravy je zjavné, že v evidencii sa vo vzťahu k identifikácii samostatne hospodáriaceho roľníka eviduje rodné číslo, prípadne údaje o osobitnom oprávnení alebo povolení, pokiaľ sa na určitý druh činnosti podľa osobitných predpisov vyžadujú.

31. Dovolací súd s poukazom na vyššie uvedené konštatuje, že neobstojí námietka dovolateľa uvedená v dovolaní týkajúca sa nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie (č. l. 199) z dôvodu nesprávneho označenia žalovaného neidentifikovaného IČO-m v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v záhlaví rozsudku dostatočne identifikoval fyzickú osobu - samostatne hospodáriaceho roľníka menom a priezviskom, dátumom narodenia a uvedením adresy trvalého pobytu, tak ako to vyžaduje § 133 ods. 1 CSP.

32. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. b) CSP dovolateľ uviedol,

že je otázne „či žalovaný, ktorý vystupoval v konaní mal / nemal procesnú subjektivitu a kto vlastne v konaní na strane žalovaného (v pôvodnom konaní na strane žalobcu) vystupoval FO alebo PO?“

33. Podľa § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

34. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom procesnej subjektivity je hmotnoprávna subjektivita, t. j. spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva, ktorá zaniká smrťou fyzickej osoby, prípadne jej vyhlásením za mŕtvu, tak ako to vyplýva z § 7 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Procesná subjektivita predstavuje procesnú podmienku sporovej strany, na ktorú musí súd prihliadať z úradnej povinnosti počas celého konania.

35. Výnimku z konceptu hmotnoprávnej subjektivity predstavuje § 61 CSP časť vety za bodkočiarkou vzťahujúca sa na situácie, keď určitý procesný subjekt neexistuje podľa hmotného práva (nedisponuje spôsobilosťou na práva a povinnosti), ale disponuje subjektivitou procesnou. „Pôjde o prísne definované výnimky uplatniteľné spravidla v mimosporovom konaní (typickým príkladom je zdravotnícke zariadenie v konaní o prípustnosti prevzatia a držania v zdravotníckom zariadení podľa § 252 a nasl. CMP)“ (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1752). Nedostatok procesnej subjektivity v čase začatia konania je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, kedy súd postupuje podľa § 62 CSP a konanie zastaví. Nedostatok podmienky konania nie je pritom vadou žaloby z hľadiska jej správnosti či úplnosti.

36. Dovolací súd konštatuje, že v posudzovanom spore prihliadal na splnenie procesných podmienok a dospel k záveru, že žalovaný, ktorý vystupuje ako strana sporu je nositeľom procesnej subjektivity, ktorú počas súdneho konania nestratil. Z uvedeného dôvodu neobstojí dovolacia námietka o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. b) CSP.

37. Dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil aj nesprávnym právnym posúdením veci, pričom prípustnosť jeho dovolania má byť podľa jeho názoru založená podľa § 421 ods. 1 písm. a) a c) CSP.

38. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

39. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

40. Dovolací súd uvádza, že dovolateľ vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu neprávneho právneho posúdenia veci neuviedol žiadnu dovolaciu argumentáciu. Dovolateľ neuviedol právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, neuviedol právnu otázku, ktorú mal dovolací súd vo svojom rozhodnutí meritorne posudzovať, a túto nie je možné zistiť ani z obsahu podaného dovolania. Dovolací súd nie je oprávnený dotvárať argumentáciu dovolateľa.

41. Takéto vymedzenie dovolacieho dôvodu nezodpovedá kritériám uvedeným v § 432 ods. 2 CSP a neumožňuje dovolaciemu súdu uskutočniť dovolací prieskum, keď nie je zřejmé, aká právna otázka mala byť odvolacím súdom nesprávne vyriešená.

42. Na základe uvedeného dovolací súd uzatvára, že k dovolateľom namietanej vade zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. b) a písm. f) CSP nedošlo a z toho dôvodu dovolanie žalobcu v tejto časti odmietol ako neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP. Vo vzťahu k dôvodu prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) a písm. c) CSP nevymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP, preto dovolací súd dovolanie žalobcu v tejto časti odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. f) CSP.

43. Keďže dovolací súd odmietol dovolanie žalobcu, je neopodstatnený tiež jeho návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia podľa § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu nevydal o tom samostatné rozhodnutie (resp. nerozhodol osobitným výrokom).

44. Žalovaný bol v dovolacom konaní úspešný, preto by mu patrila náhrada trov dovolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa obsahu spisu však žalovanému v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, preto dovolací súd v súlade s článkom 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR

z 28. februára 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

45. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.